

משום דהוא עתיק דעתיקין) (אבל בתיקוני ידע) כחד סבא דסבין, עתיק מעתיקין, טמיר
מטמירין, ובתיקוני ידע ולא ידע. מארי דחורר פסו (ס"א בסומק), וחיזו
בוסיטא (ס"א בוצינא) דאנפוי (נ"א באנפוי), יתיב על פורסייא דשביבין, לאכפייא
לון.

ארבע מאה אלפי עלמין, אתפשט חוורא דגולגלתא דרישוי. ומנהירו
דהאי חוורא, ירתי צדיקייא לעלמא דאתי, ארבע מאה עלמין,
הדא הוא דכתיב, (בראשית כג) ארבע מאות שקל פסף עובר לסוחר.

בגולגלתא, יתבין (בכל יומא) תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא עלמין, דנטלין
עלוי רגלין, וסמכין עלוי. ומהאי גולגלתא נטיף טלא,
לההוא דלבר, ומלייא לרישיה בכל יומא, דכתיב, (שיר השירים ה) שראשי
נמלא טל.

ומההוא טלא דאנער מרישיה, ההוא דאיהו לבר, יתערוך מתייא לעלמא
דאתי. (דכתיב שראשי נמלא טל, מלאתי טל לא כתיב, אלא נמלא) דכתיב (ישעיה כו) פי
טל אורות טלף, אורות נהורא דחורפתא דעתיקא. ומההוא טלא, מתקיימין
קדישי עליונין. והוא (רצ"ב) מנא דטחני לצדיקייא לעלמא דאתי. ונטיף
ההוא טלא לחקלא דתפוחין קדישין. הדא הוא דכתיב, (שמות טז) ותעל
שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוספס. דחיזו ההוא טלא חור.
פהאי גוונא דאבנין (מ"ט) דבדולחא, דאתחזייא כל גוונין בגווה. הדא הוא
דכתיב, (במדבר יא) ועינו פועין הבדולח.

האי גולגלתא. חוורא דיליה, אנהיר לתליסר (רפ"ח) עיבר גליפין בסחרנוי.
לארבע עיבר בסטרא חד, ולארבע עיבר בסטרא דא, בסטרא דאנפוי.
ולארבע עיבר בסטרא דא, לסטרא דאחורא. וחד לעילא דגולגלתא. (בלומר
לסטרא דלעילא).

ומהאי אתפשט אורכא דאנפוי, לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין. וההוא
אתקרי ארף אפים. (בלומר אורכא דאנפוי) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא
דאנפין. וההוא דלבר אתקרי זעיר אנפין. לקבליה דעתיקא סבא, קדש קדשים
דקדשיא. וזעיר אנפין כד אסתפל להאי, פלא (ס"א טלא) דלתתא אתתקן, ואנפוי
מתפשטין ואריכין בההוא זמנא, אבל לא כל שעטא כמה דעתיקא.

ומהאי גולגלתא, נפיק חד עיבר חור לגולגלתא דזעיר אנפין, לתקנא
רישיה. ומהאי לשאר גולגלתין דלתתא, דלית לון חשבנא. וכל
גולגלתא יהבין אגר חורפתא (ס"א אודארתא) לעתיק יומין. כד עאלין בחושבנא
תחות שרביטא. ולקביל דא, (קל"ו) בקע לגולגולת לתתא, כד עאלין
בחושבנא.